

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Iosephina Lvcernensis

**Reiß, Jacob
Tschan, Jacob**

Constantiae, 1658

25. Pater legalis Iesv.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9773

operam proprii contulere parentes; eo modo, quò proficiebat. 2. Illimitatè dicitur ab eodem Luc. v. 51. *Et erat subditus illi.* At nihil est indecens, Christum esse subditum IOSEPHO, etiam vt filium Spiritualem. Si enim esset indecens, ideo esset, quia ipse potius IOSEPHVS fuit filius Spiritualis IESV. At nihil obstat vnum eundemque diuerso respectu esse Patrem & Filium Spiritualem. 3. Hæc paternitas Spiritualis tantùm requirit, vt quis ad Spiritualia iuuet alterum ex intentione iuuandi. Et si ergo demus, quòd IESVM in Spiritualibus nunquam instruxerit, saltem mille modis alijs eundem & alios adiuuit. 4. Eadem maximi est meriti. Ergo à IOSEPHO auferri non debet. 5. Varijs exemplis ostendi potest, CHRISTVM vsum esse verbis instructionem petentibus in rebus minoris momenti. Ergo verisimile est, simile officium à IOSEPHO petijisse saltem propter ipsum IOSEPHVM.

ELOGIUM XXV.

IOSEPH

Pater Legalis IESV.

Altera paternitatis species, eaque à Spirituali Paternitate totò genere diuersa est *Paternitas Legalis*, quæ ferè ex adoptione, & arrogatione, Legum constitutione nascitur. Sed adoptio utique potior est. Arrogatur enim ille, qui sui est iuris;

F

at ve-

at verò adoptatur, qui non est sui iuris. Ego tamen hîc apices Legum non sector, & ideo, fas esse vnicuique volo, vt me de adoptione loquentem, laxius accipere possit.

Quare hoc vnum modo dico IOSEPHVM Patrem esse Legalem IESV, adoptando ipsum in Filium, eîque paterna officia omnia, prout huiusmodi Patres solent, largiter præstando. Ita quidem apertè sentit Augustinus lib. 2. de consensu Evang. cap. 1. hisce verbis vtens. *Nec enim propterea non erat appellandus IOSEPH pater Christi, quia illum non genuerat, quandoquidem rectè pater illius esse potuit, quem non ex sua coniuge procreatum aliunde adoptasset.* Hæc ille; quæ forte sciolus aliquis primo oris flatu subruere se posse credet, dicendo; pessimè inferri: potuit adoptare IESVM. Ergo adoptauit. Adoptare enim possunt Infideles; qui tamen illum non adoptant.

Verùm fallitur quisquis sic obijcit; & ostendo falli. 1. Quia IOSEPHI potentia est determinata ad actum. Ergo agit, nisi quid obstat. At nihil obstat. Si enim obstaret aliquid, vel id teneret se ex parte potentia, vel ex parte obiecti ad quod se illa per adoptionem extendit. At nihil obstat primò modò; potentia enim adoptans est voluntas IOSEPHI, parata ad omne possibile bonum sibi conueniens. Nec secundò; quia dubitari non potest, paternitatem istam legalem esse tale bonum. Nihil ergo obstat. 2. Ad hoc, vt IOSEPH, & quicumque alius fiat Legalis Pater, sufficit eligi ab eo, qui

eo, qui ius eligendi habet, & electionem haberi ratam ab illo, qui eligitur. At habet utique IESVS ius ratam habendi electionem sui. *Data est enim ipsi (etiam ut homini) omnis potestas in caelo & in terra,* Matth. 28. v. 18. potestas, inquam, excellentiæ, fundata in vnione Hypostatica. Eundem etiam re ipsa elegit IOSEPH in Filium, nullum excipiens Paternitatis munus, nisi quod à carne & sanguine nascitur; uti neque Filius vllum excepit officium filiationi conueniens. Ideoque IOSEPH non solum ab ijs, qui mysterium Incarnationis ignorabant, Pater est creditus atque appellatus. *Nonne hinc est fabri filius?* Matth. 13. v. 55. Sed etiam à Luc. 2. v. 27. *Et cum inducerent puerum IESVM parentes eius.* Et v. 33. *Et erat pater eius, & mater, mirantes super his.* Imò & à propria matre, Luc. cit. v. 48. *Ecce pater tuus, & ego dolentes quærebamus te.* Vbi etiam patet IOSEPH re ipsa functum esse imposito Patris qualiscunque munere; ut proinde Legalis Paternitas non nisi temerè excipi possit. 3. Per hoc quod adoptari se IESVS sinat ius sibi comparat Filiationi carnali simillimum, cui in Patre IOSEPHO correspondet, obligatio prouidendi ipsi in omnibus, utpote Filio, ac legitimo hæredi omnium bonorum paternorum. IOSEPH quoque dum fit ipsius Filij Pater, consequitur dignitatem maximam, ius intimum in bona talis filij, ipsumque filium, itèmq; ius in eos omnes & singulos, quos hic suus filius vltèrius adoptat. At hi prope innumerabiles sunt. *Vidi turbam magnam, quam dinume-*

rare nemopotuit, Apoc. 7. v. 9. Huic ergo IOSEPH
 ceu alteri Abrahamo, siue *Patri multitudinis*, iure di-
 xerit Filius suus *Patrem multarum gentium posuite*.
 Ad Rom. cap. 4. v. 17.

ELOGIVM XXVI.

IOSEPH

Pater ciuilis IESV.

R Ecēssimè Apostolus ad Galat. 4. v. 1. *Quantum*
tempore, inquit, hæres paruulus est, nihil differt
Seruò, cum sit Dominus omnium: sed sub tutoribus
& actoribus est. At fuit IESVS quoque hæres paru-
 uulus, formam serui accipiens, cum sit Dominus
 omnium. An ergo etiam ipse sub tutoribus & actoribus
 fuit? Fuit utique, vel hoc ipso nomine, qui
 fuit propriissimè pupillus. Est enim hic Hierony-
 mo teste apud Tholosan, lib. 12. Syntag. cap. 1.
 qui sine Patre est. At est haud dubiè IESVS sine
 Patre, carnali nempe. Est ergo propriissimè pupil-
 lus; non verò orphanus; qualis ille tantum est, qui
 & Patre & Matre caret. Habet autem Matrem
 IESVS, solo Patre destitutus. Interest ergo Rei-
 publicæ humanæ, cuius pars præcipua, caput in-
 quam, IESVS est, ei prouidere de *Patre ciuili*, hoc
 est *Tutore* aliquo, cui securè inniti possit, approban-
 te Matre idem pupillus IESVS.

At, quis, inquires, qualisve & quantus Vir de-
 bebuit esse is, qui tutelam, cui innitatur IESVS
 fusc